

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ . . . Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ ὅσα αἰτήσεις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΚΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Σεβρίου 1897 μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1898· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐξαιετασίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαταχῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Με ἀφθόγους διὰδόσεις καὶ ἀδεσπότους φήμας διήλθομεν τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἐναγωνίως ἀναμένοντες ἵνα συνέλθωσι καὶ πάλιν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ἀποφασίσωσι περὶ τῶν προκαταρκτικῶν ὁρῶν τῆς ἐπαισχύντου εἰρήνης, ἣν ἐχάλευσαν αἱ Δυνάμεις πρὸς ταπεινώσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὅποια ἔσεται ἡ ἀπόφασις τῶν πατέρων τούτων οὐχὶ δυσχερὲς εἶνε νὰ προϊδῶμεν, ἀφοῦ ἤδη γινώσκουμεν καὶ ἔχομεν ἐκπεφρασμένην τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν γνωμῶν τούτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ στηριζομένη ἀκόπως θὰ ἀποφασίσῃ. Ἰσως ἀπασχοληθῇ μόνον ἀπὸ τοὺς ἐπιδεικτικούς ρήτορας, οἵτινες θὰ θελήσωσι, κατόπιν ἐορτῆς, νὰ ψέξωσι τοὺς ὑπευθύνους καὶ παραστήσωσι αὐτοὶ ὡς κηδόμενοι τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

Τὸ τοιοῦτον οὐδεμίαν εἰς ἡμᾶς ἐμποιεῖ αἰσθησιν, διότι πρὸ πολλοῦ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς παρεσύρθη ἀπὸ τοιούτους δημαγωγούς καὶ ἐνεπιστεύθη τὰς τύχας τοῦ ἔθνους εἰς αὐτούς. Ὅτι δὲ καὶ σήμερον καὶ αὐριον τὸ ἴδιον, θὰ συμβῇ ἀδιστακτικῶς πιστεύομεν. Λαὸς καὶ πολιτευταὶ συμφύρονται ἐν τῇ αὐτῇ παλαίστρᾳ τῆς δημοκρατίας, τῶν συμφερόντων καὶ τῶν κομματικῶν σπαραγμῶν καὶ θὰ συμφύρονται ἐπὶ πολὺ, ἄχρις οὗ εὐρεθῇ ὁ ἀνὴρ ὅστις θὰ δυνηθῇ νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἵνα πατάξῃ τὴν πολιτικὴν δημοκρατίαν καὶ σταματήσῃ τὸν χεῖμαρρον τῆς καταστροφῆς εἰς τὸν παρεσύρθη τὸ ἔθνος καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμός.

Ἐνδιαφερόμεθα μόνον νὰ ἴδωμεν τὴν Βουλὴν ὅσον τάχιον ἀποφασίζουσιν περὶ τῆς εἰρήνης, ἀφοῦ ἤδη ἀπεφασίσθη αὕτη καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ πεντάμηνον, διαρκούσης τῆς ἀναχωρῆς, διαφεύδουσα τὰς διακηρύξεις αὐτῆς ὅτε ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν, ἐργάσθη μόνον ἵνα ἐπέλθῃ ἡ σημερινὴ κατάστασις περὶ ἧς πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ. Ὅ,τι ἔγινε διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἶνε συμφορὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ· οὔτε εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνατόν νὰ ἀποφασισθῇ ἄλλο τι δυνάμενον νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς συμφοράς ταύτας καὶ ἀναπτέρωσῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ σκεπτώμεθα μόνον περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς μελλούσης καταστάσεως τοῦ ἔθνους.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ ταύτην μόνον ἀτενίζομεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν στάσιν τοῦ Κοινοβουλίου· διότι δὲν πρέπει νὰ φανταζώμεθα ὅτι ὁ πόλεμος ὑπῆρξε τὸ μόνον καὶ τελευταῖον ἀτύχημα τοῦ ἔθνους. Αἱ μάλλον ὀδυνηραὶ ἡμέραι ἐπιφυλλάσσονται ἡμῖν ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς, ἐφ' ὅσον θὰ διαρκώσιν αἱ διαπραγματεύσεις τῆς ὀριστικῆς εἰρήνης καὶ θὰ ἀναφύωνται πολλὰ καὶ ποικίλα ζητήματα· ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέον νὰ περιθωρακισθῇ διὰ μεγάλης ὑπομονῆς ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν καὶ λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων ἀναθέτων μόνον τὰς ἐλπίδας του εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ· ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπηλπίσθη ἐντελῶς καὶ μόνον εἰς τὸν Θεὸν ὡς ἐλπίζῃ.

Δὲν θέλομεν νὰ βαρύνωμεν τὴν ράχιν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως μὲν πολλὰς εὐθύνας, οὔτε νὰ ψέξωμεν τὴν πορείαν τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Ράλλη. Κρίνομεν μόνον ὅτι ἀκαίρως ἔσπευσε νὰ περιβληθῇ τὴν τήβεννον τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ συντελέσῃ διὰ τῆς περὶ τὰ πράγματα ἐντελούς ἀγνοίας νὰ μειωθῇ ἡ εὐθύνη ἐκείνων, οἵτινες εἶχον καταδικασθῇ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ὁλοκληροῦ τοῦ ἔθνους. Εἰς ἄλλην ἐποχὴν ὁ κ. Ράλλης ἀνερχόμενος τὴν κλίμακα τοῦ προεδρικοῦ ἀξιώματος ἠδύνατο νὰ ἀνακαινίσῃ νέαν ἐποχὴν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους διοίκησιν. Ἡ ἐντιμότης τοῦ ἀνδρός, ἡ περὶ πάντα νόμον καὶ δίκαιον ὀρθοφροσύνη, εἶνε ἤδη γνωστὰ ἀφ' ἧς ἐποχῆς διηθύνη τὰ κοινὰ ὡς ἀπλοῦς ὑπουργός. Ὁ λαὸς εἰς ταῦτα αὐτοῦ τὰ προτερήματα ἀποβλέπων ἤλπιζε νὰ τὸν ἴδῃ ὑποσκελίζοντα τοὺς δημαγωγούς καὶ ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς εὐθυμερίας τῆς χώρας. Ἐξέλεξεν ὁμως κακὴν ὥραν καὶ ἐπείγόμενος νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλησμόνησεν ὅτι δὲν εἶχε γεννηθῇ ἐν Γορτυνίᾳ καὶ ὅτι ἔδει πρῶτον νὰ φανῇ πρὸς ἑαυτὸν συνεπὴς καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν εὐθύνην εἰς ἐκείνους, οἵτινες αὐριον θὰ νίπτωσιν ἰσως τὰς χεῖρας καί, ἀντὶ νὰ κατέχωσιν τὴν θέσιν τοῦ ὑποδίκου καὶ ὀλετήρος τῆς πατρίδος, θὰ παρουσιάζωνται ὡς κατήγοροι καὶ κηδεμόνες τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Καὶ νῦν ὅτε ἀνοίγονται αἱ πύλαι τῆς βουλῆς τί προσέρχεται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἐπράξεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους; Τὴν εἰρήνην; Αὕτη καὶ ἄλλων ὄντων ὑπουργῶν θὰ συνετελεῖτο μὲ τοὺς αὐτοὺς ἐπαχθεῖς ὅρους.

Τί ἄλλο ἔχῃ νὰ ἐπιδείξῃ;

Οὐδὲν ἀπολύτως. Ἀνελθὼν εἰς τὴν ἀρχὴν εἰς οὕτω ἀνωμάλους περιστάσεις ἡσχάλειτο ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν ζητημάτων τοῦ πολέμου, οὐδεμίαν δὲ ἠδυνήθη ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐπιδείξῃ ἄλλην φροντίδα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων. Ἡ διοικήσις τούτων ἀφέθη ἐλευθέρᾳ εἰς ἄλλους ὧν τινὲς μακρὰν βλέποντες ἐργάσθησαν πρὸς ἱκανοποίησιν προσωπικῶν κομματικῶν ἀπαιτήσεων καὶ συνετέλεσαν ὥστε ἡ ἀγαθὴ πρόθεσις καὶ ὁ ἀδέκαστος χαρακτήρ τοῦ κ. Πρω-

θυπουργοῦ νὰ ἐξέλθωσι συντετριμμένα ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐὰν τὴν ἐγκαταλείψῃ ποῦ.

ΕΚ ΜΑΛΑΚΑΣΙΟΥ

6 Σεπτεμβρίου 1897

Τί τραβοῦν εἰς τὸ Μέτσοβον.— Ὁ ἐθνοκατάρτας.— Ἡ ὑγεία τοῦ στρατοῦ.— Ὁ σῖτος καὶ οἱ πτωχοί.— Ἡ συγκοινωνία διὰ ζυγοῦ.— Τὰ Τσαλιμία τοῦ Σπατοῦ.— Οἱ πρόσφυγες ἐν Μαλακασίῳ.— Τὸ ἐμπόριον τῶν Τρικάλων.— Οἱ τοῦρκοι διώκουν τοὺς ἐπιστρέφοντας ἐκ Θεσσαλίας.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἐκ Μετσόβου ὁ ἐκεῖ τουρκικὸς στρατὸς διαπράττει μυρίας ὅσας κλοπὰς καὶ ἀρπαγὰς εἰς τοὺς κήπους, ἀγρούς, ἀμπελοὺς καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ ποιμνία τῶν τσελιγκάδων, τοὺς ὁποίους ἔχουν ἀφανίσαι. Ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι μεταβαίνουν εἰς ταῖς Πολιτειαῖς πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας ἐφορμῶσι κατὰ τῶν ποιμνίων καὶ ὅ,τι τύχη ἐνώπιόν των ἀρπάζουσιν ὡς ἀφήσωμεν ἔπειτα τὰ βούτυρα, τυριά καὶ γάλακτα καὶ οὔτε τολμῶσιν οἱ ἀνθρώποι ν' ἀναφέρωσι τίποτε εἰς τὸν στρατιωτικὸν καίμακάμην των ἐκ φόβου μὴ τοὺς προφυλακίσῃ ὡς ὑποθάλλοντες τοὺς ληστές· ἠθέλησαν ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὸν βαλὴν Ἰωαννίνων, ἀλλ' ἐξειδίχθησαν κακὴν κακῶς ὡς δυσφημοῦντες τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατόν. Δυστυχία εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, διότι τὸρα ποῦ πλησιάζει ὁ χειμὼν θὰ χάσουν καὶ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ἀπομείνουν, καθ' ὅτι ὅπου καὶ ἂν μεταβῶσι πρὸς διαχειμάσιν εἴτε εἰς Θεσσαλίαν, εἴτε εἰς Φιλιππιάδα εἰς στόματα λύκων θὰ πέσωσιν. Μαύρη θὰ εἶνε ἡ ἱστορικὴ σελὶς τοῦ ἐθνοκατάρτου Δηλιγιάννη καὶ ἐκεῖνων, οἵτινες ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ δίδουν ψήφον ἐμπιστοσύνης εἰς αὐτὸν τὸν αἷτιον τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Ἡ ὑγεία τοῦ ἐν Μετσόβῳ στρατοῦ ἀπὸ τὴν καλοπέρασιν εἶνε ἀρίστη, ἐν Ἰωαννίνοις ὁμως δεκατίζεται καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὴν ἐπιδημίαν τῆς δυσεντερίας, δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν θνησκόντων νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὴν εἰκοσάδα· ἐνεκα τούτου ἀπηγορεύθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν Ἰωαννίνων ὅλα ἐν γένει τὰ φθινοπωρινὰ φρούτα.

Ἐν Μετσόβῳ ὁ σῖτος πωλεῖται πρὸς τριάκοντα τρία γρόσια γερὰ αἱ εἰκόσιν ὀκάδες, ὁ δὲ ἀραβόσιτος πρὸς εἰκοσι δύο γρόσια. Πῶς ὠκνομήθησαν οἱ πτωχοὶ ἕως τὸρα ἀπὸ ψωμί εἶνε θαῦμα, ἀφ' οὗ ἐπὶ τόσον καιρὸν μένουσιν ἀργοὶ καὶ ἀποκεκλεισμένοι ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἡ διὰ τοῦ Ζυγοῦ συγκοινωνία ἔχει ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς· δὲν ἀφίνουν οὔτε γάτα νὰ περάσῃ· εὐτυχῶς ὁμως δὲν δύναται νὰ ἐπιτηρηθῇ ὅλη ἡ γραμμὴ ἐνεκα τῆς ἀνωμαλίας τοῦ εὐδάρους καὶ μανθάνομεν ἀπὸ καμμιὰ φορὰ τί γίνονται ἐκεῖναι αἱ ψυχαὶ ἐκεῖ πέρα.

Ὁ Σπανός ὁ Ἀσλὰν μπέης, ὅστις ψοφεῖ ἀράδα ἀπὸ τὴν πείναν ἐνεκα τῆς διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας ἐνεργεῖ νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον, ἀλλὰ δὲν περνοῦν τὰ σπανιάτικα τσαλιμία εἰς τὸν στρατιωτικὸν καίμακάμην, μάλιστα ὑποβλέπεται ὑπὸ τοῦ καίμακάμη ὡς ὑποπτος, διότι διεδόθη ὅτι ἀλληλογραφεῖ κρυφὰ μὲ τοὺς Μαλακασίωτας καὶ ὅτι ὁῦθεν εἶχε γράψῃ τὸν Μάρτιον εἰς τὸν ἀνθυπολοχαγὸν Γιαταγάναν ὅτι μὲ τὴν πρῶτην ἐφοδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Μέτσοβον οἱ ἐκεῖ Ἀλβανοὶ στρατιῶται θὰ λι-

ισμοῦ της μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλ-
λου τῆς εἰρήνης. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, συμπερι-

της ἀνακωχῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς εἰρήνης, ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς διακόσια πεντήκοντα, ἐκτυπῶνται δ' ἤδη εἰς τὰ καταστήματα τοῦ κ. Κωνσταντινίδου. Ἡ Λευκὴ Βίβλος διαιρεῖται εἰς δύο τεύχη. Τὸ ἐν τούτων περιέχει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν γαλλικὴν τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὰ τεύχη ταῦτα θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς κ. κ. βουλευτάς κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς.

— Διὰ τῆς χθεσινῆς δίκης τῆς ἐνώπιον τοῦ Α' Στρατοδικείου διεξαχθείσης ἤρξατο ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ διαφορῶν στρατιωτικῶν ἀποδομένων κατηγοριῶν διὰ πράξεις λαθούσας χώραν ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ. Ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου τούτου ἐκαλεῖτο χθὲς εἰς ἀπολογία ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Ψάρι τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας ἐφεδρὸς δεκανεὺς τοῦ 3ου λόχου τοῦ 2ου τάγματος τῶν εὐζώνων Δημοσθένης Κατσικάρης, κατηγορούμενος ὅτι τὴν 22 παρελθόντος Ἀπριλίου ἐξῶθι τοῦ χωρίου Χατζόμπασι τῆς περιφέρειας Φαρσάλων, ἐνῷ ὁ λόχος τοῦ εὐρίσκετο εἰς τὰς προφυλακὰς καὶ ἀνέμενεν ἀπὸ ὧρας εἰς ὧραν τὸν ἐχθρόν, παρώτρυνε τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας καὶ ἰδίως τοὺς ἐκ τῆς ἰδιαίτης του πατρίδος Τριφυλίας καταγομένους ἐξ αὐτῶν νὰ λιποτακτήσωσιν. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης κατηγορίας ἐξητάσθησαν περὶ τοὺς 10 μάρτυρες, ἐν οἷς ὁ ὑπολογαγὸς κ. Δανίκας καὶ οἱ ἀνθυπολογαγοὶ κκ. Πολυχρονόπουλος καὶ Παπατζώρης. Μετὰ τοῦτο ὁ Β. ἐπίτροπος κ. Πετρινὸς ἀντισυνταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ διὰ συντόμου ἀγορεύσεως ἠτήσατο τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ προκλήσει εἰς λιποταξίαν, ἥτις κατὰ τὰ ἄρθρα 229, 232 καὶ 179 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 5—20 ἐν φρουρίῳ καὶ στρατιωτικὴν καθάρισιν. Τὸν κ. ἐπίτροπον διὰ μακρῶν ἀντέκρουσαν οἱ συνήγοροι τοῦ κατηγορουμένου κκ. Χαλκίοπουλος καὶ Πονηρόπουλος δικηγόροι. Τὸ Στρατοδικεῖον ὁμῶς ἀποδεχθὲν τὰ συμπεράσματα τοῦ Β. ἐπιτρόπου μετὰ μικρὰν διάσκεψιν κατεδίκασε διὰ παμψηφίας τοῦ τὸν δεκανέα Κατσικάρην εἰς 6 ἐτῶν φυλάκισιν ἐν φρουρίῳ στρατιωτικὴν καθάρισιν καὶ ἰσόβιον στέρησιν τῶν πολιτικῶν τρυδικαιωμάτων. Ἡ δίκη ἔληξε περὶ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν. Καὶ οἱ λιποτακτῆσαντες ἀρχηγοὶ πότε θὰ δικασθῶν;

— Διὰ Β. διατάγματος, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 71, 72, 73 καὶ 74 ἐ. ἐ. ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἐφέτης Πατρῶν Εὐθύμιος Καρακάλλος καὶ οἱ πρωτοδίκαι: Σπάρτης Σωτήριος Μέγαρης, Χαλκίδος Γεώργιος Οἰκονόμου καὶ Ἀθηνῶν Ἐλευθερίου Ἐλευθεριάδης δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τῶν διαγωγῆν. Εἶνε δὲ ἀξίος ἐπαίνου ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς κ. Τριανταφυλάκος διότι ἐπέταξεν ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην ἀνεγνωρισμένους διαφθορεῖς αὐτῆς.

— Διὰ Β. Διατάγματος χρόνος κατατάξεως τῶν κληρωτῶν τῆς ἐνεστώσης ἀναγραφῆς ὁρίζεται ἡ πρώτη Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ., ἀφ' ἧς λογίζεται καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ἀντὶ τῆς 20 Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ. ὁρισθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου ἐ. ἐ. Β. Διατάγματος.

— Ἡ ἐν τῷ λιμένι Κερκύρας ὁμοῦσα μεῖρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν ναύαρχον Χόπκινς ἀπέπλευσε, κατευθυνομένη εἰς Μελίτην. Ἀπέμειναν μόνον ἐν τῷ λιμένι Κερκύρας δύο θωρηκτά, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀποπλεύσουν ἐκεῖθεν.

— Ἀφηγούμεθα, διὰ τὸ τραγικόν, δρᾶμα οὗτινος ἥρωος ὑπῆρξεν ἀτυχὲς στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ. Οὗτος ὑπέεικον εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς ἀδελφῆς του σπεύδει ἐπ' ἀδείας, ἵνα παραστῇ εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς θνησκούσης μητρὸς καὶ παράσχη περίθαλψιν εἰς τὸν μόνον ἀδελφὸν ἀσθενούντα. Πλὴν ἡ περίθαλψις ἀπέβη ματαία, διότι ὁ ἀδελφὸς ἠκολούθησε τὴν μητέρα εἰς τὸν τάφον τρεῖς μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς ἡμέρας. Ἀπελπίς καὶ κατασυντετριμμένος ἐκ τῆς ὁδύνης ὁ ἀτυχὲς στρατιώτης ἐπανέρχεται σπεύδων εἰς τὸ σῶμά του ἵνα ἐπίτυχῃ παράτασιν ἀδείας πρὸς περίθαλψιν τῆς μόνης ἐν τῷ κόσμῳ πλέον ἀδελφῆς, ἣν ἀσθενήσασαν ἐκ τῶν συγκινήσεων καὶ τῶν ὁδυνῶν ἐνεπιστεύθη

εἰς συγγενῇ. Πλὴν ἐπανελθὼν εἰς Λαμίαν ἐπληροφόρηθη ὅτι εἶχεν ἤδη κυρηχθῆ ὑποτάκτικος καὶ ἐπομένως ἡ παροχὴ ἀδείας καθίστατο ἀδύνατος. Ἀλλ' ἦτο πλέον καὶ ἀνωφελές διότι τηλεγράφημα τοῦ Δημάρχου τοῦ ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς. Ὡς ἔμαθε καὶ τὴν τελευταίαν καταστροφὴν περίλυπος μέχρι θανάτου μεταβαίνει εἰς πλησίον ὁπλοποιεῖον, λαμβάνει ὄπλον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πλείστων μὴ δυναμένων νὰ φαντασθῶσι τὸν σκοπὸν του. Στηρίζει κατόπιν τὸ στόμιον ὑπὸ τὴν σιαγόνα, τὸ ὄπλον ἐκपुरσοκροτεῖ καὶ αὐτὸς πίπτει νεκρὸς συντετριμμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν.

— Ἐτελεύτησεν ἐν ἡλικίᾳ δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὁ σταατηγὸς Βούρβαχης. Κεφαλὴν τὸ γένος, υἱὸς πατρὸς Ἑλλήνος, ἀγωνισθέντος ὑπὸ τὸν Α' Ναπολέοντα καὶ πεσόντος βραδύτερον κατὰ τὴν μάχην τοῦ Φαλήρου ἐν Ἑλλάδι, ὁ Βούρβαχης διέπρεψεν ὑπὸ τὴν μοναρχίαν τοῦ Ἰουλίου καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας, τὸ δ' ὄνομά του ἐθεωρεῖτο ἐν τῷ γαλλικῷ στρατῷ συνώνυμον τῆς ἱπποτικῆς καὶ ριψοκινδύνου ἀνδρείας. Ὁ πόλεμος τοῦ 1870 εὗρεν αὐτὸν ἀρχηγὸν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, μεθ' ἧς συμμετέσχε τῶν περὶ τὸ Μὲτς μαχῶν. Βραδύτερον ὁ Γαμβέτας προέταξεν αὐτὸν τοῦ αὐτοσχεδίου συρφετοῦ, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν νοτίαν Γερμανίαν καὶ νὰ ἐπιφέρῃ διὰ τοῦ ἀντιπερισπασμοῦ ἐκείνου κατὰ τὰ τῶν ἐχθρῶν τὴν λύσιν τῆς πολιτικῆς τῶν Παρισίων. Ἀλλὰ τότε ἐφάνη ὅτι ἄθροισμα ἀνθρώπων ἀγυμνάστων δὲν ἀποτελεῖ στρατόν. Παρὰ τὴν παροιμιώδη μαχιμότητα τῶν Γάλλων, 120,000 νεοσυλλέκτων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκτοπίσωσιν μίαν μεραρχίαν Βεδαίων, μετὰ τριημέρους δὲ μάχας καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν χιόνων καὶ πᾶσων τὰ πάνδενα ἐκ τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν στερήσεων ὁ ὑπὸ τὸν Βούρβαχην στρατός, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἠναγκάσθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς Ἑλβετίαν. Ἐκτοτε ἔληξε τὸ στάδιον τοῦ στρατηγοῦ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» διὰ τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἕκτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Ὅποσον δὲ κατὰ τὸν διαρρέυσαντα χρόνον ἐξυπηρέτησε τὰ Ἡπειρωτικὰ συμφέροντα δύνανται νὰ ὁμολογήσωσι μόνον οἱ γινώσκοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κατάστασιν τῆς Ἡπείρου. Ἡμεῖς οὐδενὸς ἐφείσθημεν ἄχρι τοῦδε κόπου ἵνα διαφωτίζωμεν τοὺς ἀρμόδιους περὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ γιγνομένων. Θαρραλέοι δ' ἀποβλέπομεν καὶ εἰς τὸ μέλλον χωρὶς νὰ ἀποθαρυνθῶμεν ἐκ τῶν παροδικῶν ἀτυχημάτων, ἅτινα ἐνέσκηψαν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος.

Κατὰ καθήκον δὲ ἐκφράζομεν τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς συνδρομητὰς ἐκείνους τῇ προθύμῳ συνδρομῇ τῶν ὁποίων ἡδυνήθημεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸν δημοσιογραφικὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν σκοπόν. Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ διὰ τὸ μέλλον θὰ παράσχωσι τὴν πολυτίμον αὐτῶν υποστήριξιν συντελοῦντες καὶ εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν συνδρομητῶν.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τῶν ὀφείλουσι νὰ τὰς ἐμβάσωσιν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου ἵνα μὴ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τοὺς πικράνωμεν.

Μετὰ πολλῆς θλίψεως ἀναγγέλλομεν τὸν θάνατον ἀρίστου ἐπιστήμονος, χρηστοῦ καὶ φιλοπατρίδος ὁμογενοῦς, πολυτίμου μέλους τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ κοινωρίας, τοῦ ἱατροῦ Δ. Η. Μ. ΤΡΙΠΟΛΙΤΟΥ ΖΙΤΣΑΙΟΥ, τελευτήσαντος τῇ 22 Αὐγούστου ἐν ἡλικίᾳ 86 ἐτῶν. Ὁ ἀοιδίμος ἀνὴρ ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου ἔλαβεν τὸ γένος διήλθε τὸν βίον αὐτοῦ ὡς ἱατρός παρὰ τῷ ρωμανικῷ στρατῷ, παρ' ᾧ ἀπῆλθεν ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἀρίστην ἐπιστήμην ὧς ἦν πεπρωτισμένος καὶ ἦν εὐδοκίμως ἐξῆσκε. τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὰ εὐγενῆ τοῦ αἰσθημάτων. Καίπερ διελθὼν ὀλόκληρον τὸν βίον ἐν Ρωμανίᾳ, ἀγαπήσας αὐτὴν ὡς πατρίδα καὶ τιμηθεὶς παντοτρόπως ὑπὸ τῆς ρωμανικῆς κυβερνήσεως οὐχ ἦτον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπελάθετο τῆς καταγωγῆς του ἐνεφερέτο δι' ἐνθουσιώδους φιλοπατρίας.

— Ὁ ἐν Ρωμανίᾳ διαβιώσας καὶ ἐκεῖ ἀποθανὼν Κωνσταντῖνος Βάγιας καταγόμενος ἐκ Δελβινακίου τοῦ Πωγωνίου τῆς Ἡπείρου ἀφῆκε κληροδοτήμα 650,000 φράγκων πρὸς τὴν κοινότητα Δελβινακίου, ὅπως διατεθῶσιν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε ὑπόλοιπον τῆς ὁλῆς περιουσίας, ἣν κατέλιπεν ὑπὲρ διαφόρων συγγενῶν καὶ ὑπὲρ ἄλλων φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ τὸ ἐν Ἀθῆναις ὁφαινοτροφεῖον Χατζηκώστα καὶ τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, εἰς ᾧ κατέλιπεν ἀνὰ 2,000 φράγκων. Συγγενεῖς τινες φέρουσιν ἐνστάσιν προσβάλλοντες τὴν διαθήκην, καὶ ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκεται πρὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ Βουρλατίου ἐν Ρωμανίᾳ. Ἡ κοινότης Δελβινακίου ὥρισε πληρεξούσιον τὸν ἐν Κιόλῃ τραπεζίτην Γ. Γκιώχαν, ὅπως διεδικήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτῆς.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀλμυρῷ ὁ ἐσχάτως ἐκ τῶν φιλακῶν Λαρίσσης ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλμυροῦ Ἰωάννης Γιαννόπουλος, Ἡπειρώτης, ἐνεκα τῶν πολλῶν ταλαιπωριῶν καὶ κακώσεων, ἃς ὑπέστη ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐτάφη δὲ ἀνευ ἱερέως, κηδευθεὶς ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἐκεῖ παραμενοντῶν γερόντων, μακρὰν τῆς οἰκογενείας του.

— Εἰς τοὺς κ.κ. ἰδιοκτήτας κ.κ. Μανιανῇ καὶ Πόρτολον τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἅγιος Ἰωάννης» — Ἐλπίς,» τὸ ταξιδεύοντος ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλῳ, ἐκφράζω τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὴν ὥραιαν ἐκλογὴν τοῦ νέου ἀτμοπλοίου τῶν καὶ τὴν λαμπρὰν περιποίησιν ἣν εὐρίσκουσι πάντες οἱ ἐπιβάται, τὴν μεγίστην καθαριότητα τὴν εὐρυχωρίαν τῶν κοιτῶνων.

Ἰωάννης Βρακοτσόλης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χρ. Α. Τρίπολιν. Συνδρομῇ ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Παντ. Β. Σόφια. ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν θὰ σὰς γράψωμεν. — Θ. Δ. Ρ. Καρθασαῖ. Θὰ σὰς γράψωμεν. — Α. Γ. Βουκουρεστίον. Διεγράψαμεν τὸν Μ. Σ. σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πληροφορίαν. — Ν. Κ. Π. Βουκ. Σὰς ἐνεγράψαμεν σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστολὴν σας. — Χρ. Δ. Βουκουρ. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἐνεκα λάθους δὲν σὰς ἀπεστάλη ἐνωρίτερον. — Δημ. Παπαπόλιον Κέρκυρα. Διωρίσθης εἰς Κεφαλληνίαν σπεύσον ἀμέσως νὰ μεταβῇ εἰς Ἀργοστρίον καὶ λάβῃς ἀπὸ τὸν γυμνασιάρχην τὴν διορισμὸν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. Α. ΠΟΡΤΟΛΟΥ καὶ Β. ΜΑΝΙΑΝΗ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΛΠΙΣ»

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 π. μ. δι' Ἀγίναν, Μέθαν, Πόρον, Ὑδραν, Σπέττας, Χέλιον, Λεωνίδιον, Ἀστρα καὶ Ναύπλιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 9 π. μ. διὰ Λουτράκιον, Ἀντικυραν, Ἰτέαν, Γαλαξιδιον, Βιτρινίτσαν, Πάτρας, Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγ. Εὐφράσιαν, Φισκάρδον, Λεκάδα, Βόνιτσαν, Κόπρανα καὶ Καρθασαῖ.

Πλείοτεροι πληροφορίες δίδονται εἰς τὸ ἐν Πειραιῇ πρακτορεῖον, Πλατεία Καραϊσκάκη καὶ ἐν Ἀθῆναις ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐν Καῖρῳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν μόνων χωρὶς νὰ ζητηθῶσιν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. Χαρὶσην Βασιλείου. Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ εἰς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κκ. Ἀδελφοὺς Χάτζα. Οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισιάδην. Οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Νικόλ. Θρόνον. Οἱ ἐν Πάτρας εἰς τὸν κ. Μ. Χαρίτων. Οἱ ἐν Πειραιεὶ εἰς τὸν κ. Ἀθ. Δεσδοῦλη. Οἱ ἐν Ἀρτῇ, Μεσολογίῳ, Νεοχωρίῳ (Παραχλωϊτίδος), Αἰτωλικῷ, Πύργῳ εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀντιπροσώπους ἡμῶν. Παρακαλοῦνται δὲ οἱ συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι μόνον τὴν συνδρομὴν καὶ μὴ ἀναμένωσιν ἄλλας παρακλήσεις.

Οἱ ἀδικαιολογητῶς ἀρνούμενοι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν παρακλήσιν ἡμῶν ταύτην νὰ ἐχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ μὰς ἀναγκάσωσιν ἐντὶ τοῦ Σεπτεμβρίου νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Universitate»

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο καφενεῖον νεωστὶ ἠνεώχθη τὰς πύλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κοινόν, διευθυνομένον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου Ἰωάννου Κωνσταντινίου Ἡπειρώτου ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἰρέβεν ἡ τῷ Ζαχαρίῳ παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν εἰς πάντα ἑλλήνα ἀφικνούμενον εἰς Βουκουρεστίον. Συνιστῶμεν θερμῶς τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἡπειρώτην καὶ εἰς πάντα ἑλληνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.